

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

(f. e.)

725.092.3

Horváth kert
"1949"

His Ujsag
1949 IX. 15.

GYERMEKJÁTSZÓTÉR az egykori földesúri narancsliget helyén Kilencven éve a fővárosé a Horváth-kert

Személy

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

— Legyen a Horváth-kertben Budán! — bizony már a népszerű pesti dal is csak emlék, mennyivel inkább az maga a régi Horváth-kert. Holott bizonyára most is adnak itt egymásnak találkozózt „Szombaton este fél-nyolc után”, csak a nagy susogó lombok hiányoznak, amelyek eltakarták az egymáshoz boruló szerelmeket. A háború bizony elpusztította a sűrűn ültetett évtizedes fákat, alig maradt közülük néhány és most már csak egy magasba nyúló, öreg vadgesztenye árváskodik a park közepében. A főváros kertészete azonban a hároméves terv keretében levegős díszkerteté varázsolta az egész tizen-négy holdnyi területet, amelyet hajdanvaló időkben — még 1780-ban — egy Horváth-nevű földesúr vett meg egy Nicky gróftól. Horváth neve máig is rajta ragadt a régi kerten és megkezdődött a Horváth-kert re-génye.

Ez a Horváth narancs- és citrom-fákkal ültette be a kertjét, mint föl-jegyezték, „saját kedvtelésére”. A kedvtelése és aztán ő maga is, elmúlt. Az örökösök a terület egy részét a vakoknak adták, a többi részét utóbb Huber Ignác német színigazgató Horváth Antaltól és Józseftől bérbevette és vendéglőt meg szinkört építtetett oda, nem sejtve még, hogy az aréna majd évtizedekig lesz Buda magyar közönségének kedvelt nyári színháza. A Ságody József-tervezte szinkör

1843-ban nyílt meg, de Huber nem nagyon boldogult vele, ám annál nép-szerűbb lett — a vendéglő... Végül is, 1859-ben — éppen kilenc évtizede — Buda városa megvásárolta a Horváth-kertet, amely azóta a fővárosé és az egész területet bejásította, a szinkört pedig időnként bérbeadta. Ám a 60-as években csak egyszer volt itt nagy siker, de annak a híre még Bécsbe is elment. A magyar színpadi rendezés úttörője, a színésznek és írónak is nevezetes Molnár György, 1863 nyarán a Bem apó című idegen munkából magyarított darab látványos rendezésével úgy elragadta a közönséget, hogy augusztus 24-től október 15-ig egyfolytában játszották. (Utóbb Bécsben is előadta a Bem apót!) 48-as honvédekből toborzott statisztákkal nagy tömegjeleneteket vitt a színpadra, amelynek nyitott hátterén át a Gellérthegy látszott és a csata-jelenetekben röppelyük szálltak fel és mozsárágyúk dörögtek. A 70-es években már csak magyar igazgatók játszottak itt. Állandó közönséget és művészi színvonalat azonban Krecsányi Ignác teremelt, aki a 80-as évektől 1913-ig játszott itt társulatával. 1925-ben átépítették a szinkört, favázát téglafalakkal cserélték ki és új vasfüggönnyel szerelték fel. Erre a főváros — jellemző a mult művész-politikájára — a most már telen is használható Budai Szinkört — 1937-ösén lebontattal

... Ott állott a színész-történeti emlékek is nevezetes szinkör a kert Krisztina-körúti oldalán, a mai hosszú, pázsitos térségen. Gyönyörű ezüstfenyők őrzik most a helyét.

Túl azon, fák és bokrok hangulatos környezetében Ligeti Miklós művészen fehérmárványba faragott Déryné-szobra emlékeztetett a magyar játékszín nagy úttörőjére. A háború azonban ezt is elpusztította. A park végében, a mult idétlen

„tornacsarnok”-épülete helyén gyermekszívat hallatszik naphosszat az új játszóteréről. Kilencven éve a fővárosé a Horváth-kert, megint fákat ültetett kertészete a régi területre is, de mire ezek a kis fák akkorára nőnek, mint a multból itt maradt, árva vadgesztenye, — a vihancoló, pajzán gyerekekből is olyan öregek lesznek, mint akik most tipegnek a vadonutáj padokhoz levegőre az őszi napsütésben.

(f. e.)